

Farul creștin

„Voi sunteți lumina lumii”. Matei 5:14.

Anul VIII. No. 50
Apare în fiecare Sămbătă

Redacția și administrația: Arad, Strada Lăe Barna 4.
Inscris la Trib. Arad, secția III. No. 6/1939

Sămbătă,
14 Decembrie 1940

PĂRTĂȘIA DUHULUI SFÂNT

În binecuvântarea apostolică, noi vocăm „și împărtășirea Duhului Sfânt”, care probabil are un țeles mai adânc decât în mod general i se atribuie. Cuvântul „împărtășire” înseamnă „a avea parte comună”. Se întrebă de ce între prieteni și credincioșii Domnului, în ce privește tovarășia rutuală cu Dumnezeu. Duhul Sfânt locuind în noi este agentul prin care viața și dragostea creștină se mențin. „Și împărtășia noastră este cu Tatăl și cu Fiul Său, și cu Hristos”, scrie Ioan în prima epistolă 1:3. Această împărtășire însă, cu primele două ființe din Divinitate e posibilă numai prin împărtășia Duhului Sfânt, a treia persoană. În făgăduința Mângâietorului, Isus a spus: „El vă va învăța toate lucrurile, și vă va aduce la minte de tot ce v'am spus Eu”. Isus ne-a descoperit lucrurile ascunse ale Tatălui, iar Duhul ne descoperă lucrurile ascunse ale Fiului.

Toată lumina, viața și căldura ne află în soare, și ea să ajungă la noi trece prin spațiul atmosferic, care e între noi și soare ca un mediator. La fel, în Hristos sunt ascunse toate comorile înțelepciunii și cunoștinței, și acestea ne sunt făcute nouă prin Duhul Sfânt.

Să luăm și să ne gândim la câteva lucruri, pe cari Duhul Sfânt le face prin împărtășia cu noi. Astfel el e

Duhul vieții: regenerarea noastră.

Prin ispășirea de pe cruce a păcatului lui Adam și prin suirea pe tronul din cer, Domnul Isus S'a făcut dătătorul vieții bisericii Sale pe pământ. El a spus: Voi veți trăi fiindcă Eu trăiesc. Hristos pe tron e inima bisericii și orice regenerare e prin pulsul inimii în

sufletele preaiubite prin Duhul Sfânt. Nașterea din nou este mai mult decât schimbarea naturii, cum adeseori obișnuim să spunem; ea este mai mult o comunicare a naturii divine prin intermediul Duhului Sfânt. Dacă luăm cuvintele Domnului către Nicodim: „Adevărat, adevărat îți spun că dacă un om nu se naște din nou, nu poate vedea împărăția lui Dumnezeu”, și ne adăncim în înțelesul cuvintelor „din nou” am putea căpăta multă lumină. „Născut de sus”. Regenerarea nu înseamnă ridicarea naturii noastre umane, ci pogorîrea naturii divine în ființa noastră decăzută. Ioan, în vorbirea despre Isus ca dătătorul vieții, îl numește: „Cel ce vine din cer” (3:31.), iar Isus, vorbind celor ce se credeau fiii ai lui Avram le spune: „Voi sunteți de jos”. (Ioan 8:23.)

Prin nașterea din nou, noi ne întoarcem la izvorul existenței noastre. În Genesa îl găsim pe Adam creat sfânt, dar prin căderea în ispită și-a întors fața dela Dumnezeu, ducând după el întreaga rasă omenească în păcat și moarte. În începutul Ev. Ioan îl găsim pe Fiul în tovarășia sfântă cu Tatăl: „La început era Cuvântul și Cuvântul era cu Dumnezeu” (1:1). Asta înseamnă că împărtășia Lui e din veșnicie. Iertarea restatornicește vechea poziție a omului pierdută prin păcat. Ap. Pavel scrie celor din Tesalonic: „Voi v'ați întors dela idoli ca să slubiți Dumnezeului celui viu și adevărat”, (I Tes 1:9). Regenerarea restabilește pe om în viața de prietenie cu Tatăl. „Eu vă dau viața veșnică” — spune Isus. Prin nașterea spirituală noi revenim la ereditatea divină.

Tot prin nașterea din nou ajungem la înfierea de care vorbește

Noul Testament. Aceasta este iarăși o experiență a lucrării Duhului Sfânt. Ap. Petru descrie aceasta într'un fel atât de adânc și minunat: „Ne-a dat făgăduințele Lui nespuse de mari și scumpe, ca prin ele să vă faceți părtași firii dumnezeiești, după ce ați fugit de stricăciunea, care este în lume prin poftă”. (II Petru 1:4). Aici sunt redată două contraste din viață:

1. Conruperea din lume prin poftă.
2. Natura divină care este în lume prin întrupare.

E aici viața adamică, pe care o căpătăm prin nașterea din părinti și e viața creștină, pe care o primim prin nașterea din nou.

Râul Iordan se aseamănă așa de bine cu viața noastră păcătoasă. El isvorește din izvoare curate și limpezi și curge și se varsă în Marea Moartă. Dar să nu ne gândim așa, ci să sădăm în viețile noastre salvarea Domnului. Prin nașterea din nou, ne despărțim de trup și ne unim cu Duhul Ap. Iacov spune despre aceasta: „El de bună voia Lui, ne-a născut prin Cuvântul Adevărului...” (Iacob 1:18), iar Ap. Petre scrie: „...ați fost născuți din nou nu dintr'o sămânță care poate putrezi, ci dintr'una care nu poate putrezi prin cuvântul lui Dumnezeu, care este viu și care rămâne în veac”. (I Petru 1:23.).

Foarte adânc și edificator a spus Domnul Isus când a vorbit de puterea regeneratoare: „Duhul este acela care dă viață, carnea nu folosește la nimic”, și atunci adaugă: „Cuvintele, pe cari vi le-am spus Eu, sunt Duh și viață”. (Ioan 6:63). După cum Dumnezeu a însuflat, duhul vieții ca el să fie suflet viu, tot așa Isus prin cu-

(Continuare în pag. 4-a)

Farul Creștin

Foarte religioasă

Apare sub îngrijirea unui comitet

Girant responsabil: N. ONCU

Redactor: Alexa Popovici

Anul VIII, Nr. 50 Sâmbătă 14 Decembrie 1940

Apare în fiecare Sâmbătă

Abonamentul:

Pe un an 120 lei, pe 6 luni 65 lei.

In străinătate 300 lei.

In Statele Unite 2 dolari.

Nu se primesc abonamente decât cu trimiterea banilor înainte.

Redacția și Administrația:

Anul, Str. Lăe Barna 4.

Distribuție: N. Oncu, Anul, Str. Sărbătorii Nr. 4

DELA REDACȚIE

Numărul viitor al revistei noastre va fi numărul dublu de Crăciun, deci ultimul număr care se va trimite celor ce nu și-au reînnoit abonamentul pentru anul 1941. Reafirmăm ceace am spus de atâtea ori, că nu vom trimite revista la nimeni fără bani. Aceasta e legea vieții pentru noi.

* * *

Abonamentele au început să vină într-un număr care ne încurajează. Cei ce au fost întotdeauna sprijinitorii revistei, sau dovedit a fi și acum. Ei sunt la datorie. Farul va cunoaște pe cei ce luptă pentru el. Avem încredere că Dumnezeu ne va da binecuvântare și ne va sprijini. Suntem siguri că cine a fost abonat la Farul, nu se va lăsa fără el.

* * *

Cine vrea să facă un cadou frumos de anul nou unui prieten sau rude, **să-i aboneze revista Farul Creștin**, care-l va vizita în fiecare săptămână.

* * *

Părinții cari doresc ca copiii lor să cunoscă Cuvântul Domnului, să aibă cunoștință despre lucrarea religioasă, să citească predici spirituale și bune, articole biblice, **să aboneze revista Farul Creștin și și-au ajuns ținta.**

* * *

Predicatori și conducători de biserică, **adresați-vă personal** fiecărei familii și cereți-i să vă dea abonamentul la revista noastră.

* * *

Fiindcă e iarnă, când frații dela țară sunt mai liberi, și fiindcă e așa mare nevoie de cunoașterea cuvântului lui Dumnezeu, **îndemnăm bisericile cari au această dorință să cheme pentru o săptămână pe un frate predicator care să țină studiu biblic, iar seara evanghelizare. Se va produce astfel o trezire spirituală în poporul nostru.**

O propunere pentru tine!

În rândurile de mai jos dorim să facem o propunere tinerilor din bisericile noastre. Am dori ca aceasta propunere să aibă un ecou în inima fiecărui tânăr credincios, în fiecare societate a tineretului. Voi tinerilor care v-ați întors din păcate la Isus, voi ați gustat dulceața dragostei jertfite pe Calvar, voi știți că sufletul vostru a fost salvat din iad, voi simțiți ce bine e lângă Hristos, voi cunoașteți fericirea și atmosfera caldă și binecuvântată din bisericile noastre și e de a voastră datorie, față de voi înșivă de conștiința voastră, față de Dumnezeu să lucrați pentru salvarea celor pierduți.

În fața acestei îndatoriri și în fața izvorului de dragoste de aproapele, dorim ca tinerii noștri să fie la înălțimea chemării lor. Pentru aceasta și sfătuim să facă următorul lucru:

Să se hotărească și consacre în fața lui Dumnezeu de a se apropia și lucra pentru salvarea celor pierduți. Fiecare din noi cunoaștem unul sau mai mulți tineri ruinați în patimi și păcate. Avem în apropierea noastră oameni cari sunt în toată puterea cuvântului niște sclavi și robi, ai poftelor păcătoase ducătoare la moarte. Aceștia înoată în marea fără fund a mândriei lui Dumnezeu. Ei vor fi pierduți, pentru ei nu mai este nici o speranță de scăpare din partea lor. Încercările lor sunt încercările unor oameni naufragiați gata să fie înghițiți în valurile mării. Ce păcat! Ce pierdere! Acești oameni pot fi salvați. Ei pot fi adevărate mărgăritare și podobe în Casa Domnului. Ei sunt ca oala pierdută, dacă se va găsi cineva, însă să-i caute și să-i aducă la Hristos, ei vor fi mântuiți. Asta te sfătuim pe tine, tinere s'o faci. Nu va trebui să știi mult, nu va trebui ca să dai mult, ci să lași ca dragostea ce clotește în inima ta, dragostea după cei pierduți, să lucreze în viața ta. Hotărește-te tinere, tu care citești aceste rânduri scrise în mod special pentru tine, să ajuți la salvarea celui pierdut.

Propunem ca tinerii hotărâți pentru astfel de lucru, gata la chemarea lor, să se unească într'un grup sau echipă de salvare și împreună să aibă clipe de rugăciune. Și apoi tot împreună să plece la lucru. Acest lucru va consta în a vizita pe bolnavi, a împăca pe cei învrăjmășiți, a sta de vorbă cu cei căzuți în patimi ca beția sau înjurăturii, etc., și a căuta să-i ajutăm să se desbrace de ele, să ne împrietenim cu ei spre a-i ajuta la îndreptare, a ajuta orfanii și bătrânii chiar prin munca noastră. De exemplu: la niște bătrâni e nevoie ca cineva să le taie lemne.

Ce bine dacă voi tinerilor mântuiți face aceasta și apoi ați începe, să le propună mântuirea jertfei lui Isus.

Nu uitați, împreună **vă rugați și vă cereți clipele voastre la flacăra dragostei divine, și numai când iubirea aceasta de oameni a început să țâșnească din inimile voastre.** Nu faceți nimic din spiritul dor de laudă, sau ca lumea să vă numească buni și miloși. Atunci nu ați făcut nimic. Din contră, păcatul mândriei va pune stăpânire pe ființa voastră și ea merge înaintea căderii. Țineți minte va trebui răbdare, stăruință și umilință. Fără aceste nu veți face nimic.

Dela început să știți că vor veni în doiele, clipe de descurajare, unii vor răde, alții vor avea cuvinte de batjocură nu veți fi înțeleși, dar nu vă opriți, mergeți înainte. Salvați tot ce vă stă în putință. Tatăl, Fiul și Duhul Sfânt e ajutorul vostru.

Lucrând pentru mântuirea altora veți deveni voi mai buni creștini, mai plini de credință și mai încălecați cu mărgăritarele dragostei. Dacă stați cu mâinile în sân, veți răci și la urmă veți muri sufletește, și în acest timp cei pierduți se pierd și merg în iad. Prin lucrarea voastră se va trezi biserica întregă și se va produce o învioreare în poporul Domnului.

Nu vă descurajați dacă veți fi puțini cei care veți începe. Dacă sunteți doi, sunteți destui să faceți minuni în Numele și cu puterea lui Isus. Deavolul se sperie și când numai un copil al lui Dumnezeu se deșteaptă și pornește la lucru. Pentru el unul singur e o primejdie de moarte.

Puteti să cereți și altor frați să se roage pentru voi, să vă sprijinească înaintea Domnului. În echipe vă înrolați numai tineri; cei bătrâni pot forma echipe ajutoare, pentru rugăciune și îndemnuri. Ne așteptați ca biserica să vă laude pentru lucrul vostru. Căutați să faceți numai ceace simțiți că trebuie să faceți. Nu vă împiedecați în jertfele cari vi se cer. Ele sunt mult prea mici față de plata cea din ceruri. Domnul știe cât să vă dea ca răsplată. Nu vă speriați de faptul că nu veți obține imediat succese mari. Plugarul nu se poate fâli cu snopi când samănă. Dar dacă nu samănă e sigur că nu va putea aduna snopi la seceris.

Tinerilor înșirați-vă în lucru după Isus, pentru salvarea fraților noștri scumpi. Nu pierdeți timpul. Fiți cum au fost toți urmașii lui Isus. Iar Dumnezeu va trimite ploaia binecuvântării peste lucrarea voastră.

Cele zece fecioare

Matel 25:1-13

Predică de Alexa Popovici

ele mai adânci și grele adevări ale credinței creștine sunt oracate în pilde, întrupate în ei, și astfel schimbate în învățuri ușor de priceput, de fiecare. Așa e de exemplu adevărul iurii lui Isus. E greu acest adevăr, e atât de greu de pătruns în inima noastră, cum anume se va întâmpla venirea Sa, cum îl va vedea poporul Său, cum va deștepta toată această întâmplare tărâtoare și mare în planul de spărire al lui Dumnezeu. Domnul Isus însă îmbracă acest mare adevăr într-o pildă ușoară și frumoasă, pilde celor zece fecioare.

Să luăm din această frumoasă pildă câteva din cuvintele, cari sunt adevărate chei ale pildei

Primul cuvânt, la care aș dori să ne adâncim gândul, e cuvântul

„nechibzuite”.

Așa le numește Domnul Isus pe cinci dintre fecioare. Acest e cel mai potrivit cuvânt pentru aceste fecioare, căci în adevăr ele au fost foarte nechibzuite. Gândiți-vă numai la câteva lucruri pe cari le pomenește Isus.

Au luat candelile și nu au luat și ulei. Care e rostul candelilei fără ulei? La ce mai au luat candelilele, dacă nu aveau în ele ulei? Câtă nechibzuială! Au fost ca vânătorul, care a plecat pe câmp și când a văzut vânatul a pus pușca la umeri și a tras, dar zadarnic, în urma nu era praf. E greșeală? Nu, e nechibzuială.

Apoi cu toate că nu aveau ulei, dar dacă mirele a zăbovit „au zăbovit și au adormit.” Cele cinci care aveau ulei, aveau tot dreptul să adoarmă, dar cele cari nu aveau nimic în candelilele lor, cum cum pot fi judecate, decât că, nu au avut cea mai mare nepăsare față de situația lor. Cine nu le condamnă, când aude, fără ulei în candelile și totuși ce liniștite au adormit? Așa sunt oamenii asupra cărora tronează osânda iadului și ei sunt conștienți de aceasta, dar totuși stau și adorm în somnul nepăsării.

Nechibzuite au fost cele cinci fecioare, fiindcă au căutat să arunce răspunderea și rușinea asupra celorlalți. „Dați-ne din untdelemnul vostru, căci ni se sting candelilele”. Parcă acestea erau vinovate că ele nu au ulei în candelile. Sau ele sunt vinovate

că li se sting candelilele. Felul lor de a vorbi trădează nechibzuiala lor. Nu s'au rugat, nu au cerut așa, cum se cere, ci umblă cu șiretlicuri. Și câți din oamenii nemântuiți, în ziua judecării vor căuta să arunce vina neîntoarcerii lor pe alții. E și aceasta o nechibzuială.

Ceva mai departe, **ele vor să cumpere ulei după miezul nopții.** Mirele a venit puțin după miezul nopții, și atunci ele au plecat să cumpere ulei. Dar cine ține prăvălia deschisă și noaptea? Doar nu e farmacie de serviciu! Pleacă să cumpere atunci, când toate lumea doarme. „Toate își au timpul lor”, — spune Solomon. Cumpărăturile se fac ziua. Omul se gândește la ce are nevoie și merge ziua și cumpără. Noaptea? Nu e ea pentru a cumpăra. Mulți oameni în ziua judecării vor căuta mântuirea. Dar atunci nu va mai fi găsită. Evanghelia spune: „azi” e ziua mântuirii.

Și tot nechibzuială e și **încercarea lor târzie de a intra la nuntă.** După ce au bătut la ușa tuturor prăvăliilor, după ce au găsit ulei, vin spre zorii zilei și bat la ușa mirelui, vor și ele să intre la nuntă. Ce nechibzuială! Adică atunci când mirele a venit, ele au plecat după ulei, nu l-au primit, nu i-au urat de bine, nu l-au felicitat, și târziu, târziu, au îndrăzneala să ceară a fi primite la nuntă. Imi închipui că, încercarea lor a stărnit râsete în odaia nunții. Și poate suflete dragă, tu care cunosti că trebuie să fi mântuit, ai auzit chemarea lui Isus, poate vei încerca atunci să fi primit în ceruri. Va fi zadarnic. Atunci e prea târziu.

Să luăm acum al doilea cuvânt al predicii. Acesta e un cuvânt grozav și nu as vrea ca el să fie auzit de vreunul din noi ca nepregătit; e:

Strigarea de miezul nopții

Ce liniște în noapte! Mantia neagră a nopții acoperea pământul. Visuri frumoase. E târziu, nimic mișcare, doar pe cer câte o stea își schimbă locul, sau o frunză se mișcă la adierea vântului. Decdată, un strigăt. O strigare: „Iată mirele, ieșiți-i în întâmpinare.”

Gândiți-vă că un strigăt în noapte e ceva înspăimântător. Cine

nu se sperie la auzul prin somn a unui strigăt de alarmă în noapte? Ce sinistru a fost strigătul din noapte, când primul trezit, striga celorlalți: „Sculați-vă, fugiți, e cutremur!” Ce plin de spaimă era strigătul omului de veghe când a primit ordinul să trezească tot satul să fugă din calea apelor mari și infuriate! Strigătul de miezul nopții te va trezi din somnul nepăsării la venirea lui Isus.

Iarăși, strigătul de miezul nopții e ceva pe neașteptate. Cine se așteaptă în somn la ceva surprinzător? Cine când se culcă, se gândește că noaptea va fi trezit de un strigăt? Și tocmai așa va fi venirea lui Isus. „Ca un hoț”, și „ca fulgerul”, — spunea El. Ești liniștit, absorbit de traiul tău dulce, de afacerile tale, de familia ta, de treburile tale multe și mari, de reușita încercărilor tale, de realizarea idealurilor tale, și din liniștea aceasta vei fi trezit scumpul meu de strigătul de miezul nopții.

Iar al treilea cuvânt e:

„Nu vă cunosc”

Dacă a fost de când e lumea, sau în zilele noastre, sau în vremile viitoare vreo tragedie pe pământ, atunci aceasta va fi cu aceeași ce vor auzi acest cuvânt.

Aceasta e **complecta și definitivă lăpădare dela fața lui Dumnezeu.** Pentru cel ce a auzit acest cuvânt, se deschide înaintea poarta pierzării, a iadului. Pentru aceasta s'a îngropat orice speranță de mântuire, de scăpare. Pentru el totul e pierdut. Nimic și nimeni din univers nu-i mai poate ajuta. Și mult aș dori să nu auzi prietenul meu aceasta. Nu ar vrea toți credincioșii din lume, nu ar vrea sfinții din cer, nu ar vrea Isus și nu ar vrea nici Tatăl, totul rămâne dacă tu vrei. **Atârnă numai de tine și aceasta astăzi.** Aș vrea să te fac să înțelegi pericolul cari-ți stă în față. Crede-mă o fac pentru că iubesc sufletul tău, o fac pentru că Isus te iubeste.

Apoi acest cuvânt e **despărțirea pe vecie de ceilalți.** Ce greu îmi este să-ți spun aceasta! Dar va fi o realitate din viața ta, dacă nu te întorci la Dumnezeu. Te vei despărți de familie, părinți, soție,

(Continuare în pag. 7-a)

CREATORUL ȘI CREATURA

„Măinile Tale m'au făcut și m'au întocmit; dă-mi pricepere ca să învăț poruncile Tale!”
Ps. 119:73.

În aceste cuvinte Duhul Sfânt, prin ser-vul Său îl ia pe cetitor și-l duce înapoi la începutul începuturilor, la religia de prima dată. Aici avem religia adevărată. În realitate religia restatornicește relația dintre Creator și creatura Sa. Uniți aceste două ființe și aveți religia. Ceace spune aici David, e adevărul veșnic și elementar al religiei: relația între Creator și creatura Sa. Aceasta e garanția religiei adevărate. În cele ce vor urma, voi încerca să vă dau două gânduri simple din prea bogatul, adâncul și frumosul text. Meditați asupra lor și aplicați-le în viață. „Măinile Tale m'au făcut, și m'au întocmit”, adică m'ai luat în cer și m'ai pus apoi iarăși pe pământ. O mână divină, tu m'ai întocmit!

Primul gând e că textul *ne așează într-o imediată relație față de Dumnezeu*. Cuvântul „imediat” poate avea două înțelesuri. Un înțeles în timp și altul de înțimitate. Adică acolo unde a apropiere mare nu e piedică, nu e nevoie de mijlocire, nu e nevoie de anumite formalități. Deci fiecare avem o legătură imediată cu Făcătorul său.

De multe ori prin învățăturile noastre facem atâtea cotituri, atâtea zig-zag-uri drumului la Dumnezeu, că ne pierdem în ele. Nu, drumul la Dumnezeu, e drept și scurt. Relația între Dumnezeu și om e directă. Cântărețul din psalm se roagă ca Dumnezeu să-i dea pricepere pentru învățătura poruncilor Lui, și el tot direct aduce adorarea că e făcut și întocmit de mâinile Lui. Nicio cotitură, direct la Dumnezeu. De fapt nici nu poate fi. Cine a văzut între tată și copil o relație serpuțată? Nu tatăl se adresează direct copilului și copilul tatălui.

Gândul acesta ne aduce *usurare*. Adică eu pot veni cu toate neputințele, păcatele, greșelile, durerile și dorințele direct înaintea Lui. Nu mai am nevoie de niciun intermediar sau intervenție. Aceasta mă face să fiu mai sincer, să-mi deschid inima mai larg, să destăinuiesc taine din viața mea. În fața altora mă rețin, îmbrac adevărul în alte haine, dar Lui îi spun totul.

Al doilea gând e că *textul ne reamintește originea*. Fiecare din noi e creatura mâinei lui Dumnezeu. În noi e pus gândul, ideea divină. Și e interesant că fiecare din noi are ceva aparte. Psalmistul

se vede deosebit de ceilalți și atunci exclamă: „Măinile Tale m'au făcut și m'au întocmit.”

Oamenii de știință, oamenii adânciți în secretele naturii ne spun că această lume atât de minunată cum o vedem cu toate formele și frumusețile sale nemărginite nenumăratele ei varietăți e clădită de Creator din elemente atât de puține, că aproape le putem număra pe degete. Câteva elemente, trei, patru, cinci, șapte elemente rudimentare, combinate, permutate și schimbate — și toate ființele vizibile de ochii noștri, întregul univers fizic e produsul acestor simple elemente combinate, permutate, amestecate și puse în nenumărate forme prin înțelepciunea Creatorului. Așa e și cu omul. Afară de elementele — gusturi, sentimente, pricepere, voință și conștiință, priviți la minunata și infinita varietate omenească și în fiecare eu văd o idee originală.

Dar după cum suntem făcuți cu o voință și conștiință, noi suntem făcuți și într-o stare oarecare. „El m'a făcut și m'a întocmit”, dar El nu m'a terminat, — spune David. Eu mai am de făcut ceva. Un

copil nu e ceace poate fi. Săptămână e săptămână noi știm mai mult, cunoaștem mai mult. Mergem deci înainte și asta înseamnă că nu suntem desăvârșiți. Apoi Pavel spune: „alerg spre țintă.” Cuvintele lui pot fi aplicate în atâtea locuri. Ele pot descrie și viața noastră care e înaintare pe cărămuri necunoscute și nevăzute. Psalmistul după ce spune: „Măinile Tale m'au făcut și m'au întocmit” vine și își recunoaște și partea care mai e de făcut din partea lui. „Dă-mi pricepere, ca să învăț poruncile Tale” — încheie el.

E greu să înțelegi relația Creatorului și creaturii; ce conține ea, ce include, ce înseamnă și implică. E greu de priceput cum să terminăm partea ce ne revine nouă de făcut, adică să *învățăm* ca să trăim poruncile Domnului. Ușurința o avem în viața Domnului Isus. El e modelul de viață dusă la desăvârșire prin cunoașterea și trăirea voinței lui Dumnezeu. Privește la Isus suflete al meu, ia-L model de trai, ascultă ca El, trăiește ca El, și atunci cu siguranță că, vei ajunge ca El.

Părtășia Duhului Sfânt

(Urmare din pagina 1-a)

vintele Lui insuflă duhul renașterii spre a ajunge „chipul și asemănarea lui Dumnezeu”.

„Ce este născut din Duh este duh...” (Ioan 3:6). Iată cine provoacă nașterea din nou și iată ce produce nașterea din nou. E clar că ceace e în firea noastră, aceea se va produce ca fapt în viață. Aici e minunat exemplul dat de Isus: „Pomul rău nu poate da roade bune și pomul bun nu va da roade rele”.

Când cineva trăește într'un fel, deosebit de cum aprobă Dumnezeu, el nu este chipul lui Dumnezeu, nu are firea, natura duhovnicească. Pentru o astfel de ființă e necesară altoirea prin Duhul Sfânt ca această mlădiță divină să ne facă să producem roade în cari să se vadă firea noastră lăuntrică. „V'ați îmbrăcat cu omul cel nou, care se înoeste spre cunoștință, după chi-

pul Celui ce l-a făcut” — scrie Ap. Pavel în Coloseni 3:10.

În alte cuvinte, chipul lui Dumnezeu pierdut prin căderea în păcat e primit din nou prin „părtășia Duhului Sfânt”. Primirea vieții dumnezeiești a lui Isus de către sufletele noastre prin Duhul Sfânt este o tranzacție ascunsă, care are dreptul să fie cea mai mare minune.

Urmează în viitor: 1. Duhul sfințeniei și 2. Duhul Gloriei.

Ghicitori biblice

1. Care bucatăreasă din Biblie nu a făcut nici o cheltuială cu bucătăria ei?
2. Ce se aseamănă cu suflarea vântului?
3. Cine s'a suit în cer, dar n'a spus cum e acolo?
4. Cine a spus cum e în cer și n'a fost acolo?
5. Cine a murit cu câțiva ani după ziua morții hotărâtă.

Evanghelia lui Ioan

E bine pentru orice cititor al Noului Testament să cunoască măcar unele din cele mai principale lucrări. De data aceasta vom lua Evanghelia lui Ioan și ne vom adânci gândurile în ea, cu dorința să o cunoaștem mai bine.

I. Autorul ei

1. **Numele lui.** În general e acceptat că postolul Ioan a scris a patra Evanghelie. Vom găsi în ea menționați trei oameni cu acest nume: Ioan, apostolul, fiul lui Zeedei și fratele lui Iacob; Ioan Botezătorul și Ioan Marcu, autorul Evangheliei a doua.

2. **Ocupația lui.** Ioan a fost un pescar pe Marea Galileii. (Marcu 1:1—20.)

3. **Caracterul lui.** Apostolul Ioan a fost așa de credincios și consacrat slujbei de ucenic, încât a rămas cu neuitata poreclă „apostolul pe care l-a iubit Isus”. Nimic nu trebuie mai bun spus cu privire la caracterul său. El întotdeauna și-a urmat învățătorul cu devotament, neșovăială și încredere.

4. **Relațiile lui cu ceilalți apostoli.** Petru, Iacob și Ioan sunt cu Hristos când El a înviat fiii lui Iair, (Marcu 5:37), la schimbarea la față (Matei 17:1), când S'a rugat în Ghetsmani (Matei 26:37; Marcu 14:33). Ioan cu Iacob au fost chemați fiii tunetului, — un semn că avea să se ridice și devină un om mare (Marcu 3:17). La prindere, Ioan și Petru l-au urmat pe Isus (Ioan 18:15). Ioan a mers și a intrat și în camera de consiliu, în timp ce Petru sta afară cu dușmanii lui Isus (Ioan 18:16, 19, 28). La cruce, Ioan a fost ca un frate al lui Isus (Ioan 19:26—27). După înviere, Ioan cu Petru au alergat la mormântul gol (Ioan 20:2). După înviere Ioan de sigur a fost prezent la Pogorârea Duhului Sfânt, și mai târziu cu Petru a mers la Templu să se închine (Fapt. 3:1), și au protestat când a fost vorba de un tratat cu sinedriu (Fapt. 4:13). Ioan a mai trăit încă mulți ani după ce ceilalți apostoli au murit moarte de martiri. El astfel a putut scrie cinci cărți în Noul Testament — Evanghelia de care ne ocupăm acum, trei epistole și Apocalipsa.

5. **Data scrierii Evangheliei.** Ea e probabil scrisă între anii 85 și 90 A. D. în orașul Efes.

II. Caracteristicile Evangheliei

1. **Ea se deosebește** mult de celelalte trei Evanghelii. Cele scrise de Matei, Marcu și Luca sunt numite „sinoptice”, adică se uită și văd prin același ochi — descriu aproape la fel. Ioan însă scrie lucruri pe cari ceilalți nu le-au scris, și când repetă și el vreo împrejurare îi dă

detalii omise de ceilalți. Aceasta e și pentru faptul că el a scris mult mai târziu și a căutat să nu repete cece era scris de alții.

2. **Evanghelia lui Ioan e cronologică.** Dacă noi socotim după sărbătorile pomenite de el, găsim ușor durata misiunii Domnului Isus. Prin datele date de el putem spune că misiunea lui Isus a durat cam trei ani și trei luni.

3. **Evanghelia lui Ioan e spirituală.** Considerând această Evanghelie ca un întreg, nu putem găsi mai bune cuvinte ca ale lui Clement de Alexandria dela sfârșitul veacului al doilea: „evanghelia spirituală”, care-L reprezintă pe Isus nu ca ceva al trecutului (cum e Matei) sau al prezentului (ca Marcu) sau al viitorului (ca Luca), ci ca al veșniciei, în care e inclus și trecutul și prezentul și viitorul. În lucrările lui Isus, ceilalți evanghelisti, 15 Dec.

liști arată lucrarea, pe când Ioan se străduiește să dea partea spirituală. Căci este Isus, Divinul devenit trup și a locuit între noi, prin introducerea lui (1:1—18) poți cunoaște tot ce a scris.

4. **Ea e Evanghelia scrisă de un martor.** Tot ce a scris Ioan, e scris de unul care a fost în acest cerc. „Ucenicul acesta” — scrie autorul, „este celce adevăratele aceste lucruri, și care le-a scris”. (Ioan 21:24). În descrierea diferitelor întâmplări din „camera de sus” el le dă ca unul care le-a trăit și, le cunoaște bine. Ioan e acel care ne scrie mai multe din particularitățile Domnului Isus.

5. **E Evanghelia în care e accentuată lucrarea misionară a lui Isus.** În primele patru capitole ale Evangheliei, Ioan ne dă lucrarea lui Isus în primul an după botez. El e clar în redarea acestor fapte.

Taina veacurilor

„Hristos în voi, nădejdea slavei”. Coloseni 1:26, 27.

Acest lucru spune Ap. Pavel că e o taină ținută ascunsă din veșnicii și în toate veacurile, dar a fost descoperită acum sfinților Lui. Să observăm în această taină trei lucruri:

Întâi, esența ei: „Hristos în voi.” Aici e în trei cuvinte tot creștinismul. Toate doctrinele și învățăturile creștine sunt incluse în cuvintele „Hristos în voi.” Priviți în adâncimea și însemnătatea acestui lucru. Asta înseamnă o domnie a lui Isus în viețile noastre, un trai continuu nu numai cu noi, ci în noi, o dumnezeire a ființei noastre, căci El trăind în noi, avem astfel o persoană din Divinitate în noi, o siguranță că viața noastră va fi transformată pe placul lui Dumnezeu. E în cuvintele acestea a lui Pavel una din cele mai adânci învățături, dar pentru un om, care trăiește în viață această taină, ea e ușor de priceput. Așa se poate ajunge ca credinciosul să spună: „Trăește, dar nu eu, ci Hristos trăește în mine.”

Al doilea lucru e: „nădejdea slavei.” Aceasta nu e altceva decât roada existenței lui Isus în noi. Și aceasta e ușor de priceput pentru un credincios. Fiecare din noi nădăjdum la gloria cerului, la bucuria și fericirea neîntinată, la cununa nevastărită a vieții, la haina albă a veșniciei, etc., dar toate acestea să nu uităm, le putem nădăjdui numai dacă Hristos e

în noi. Slava și gloria din cer, din locul unde vom petrece veșnicia întrecăgă cu Dumnezeu, le putem nădăjdui numai în cazul când Isus e în noi. Și să ne gândim iarăși că, fiecare credincios care a primit și are în inima lui pe Hristos, are în mod natural „nădejdea slavei”, adică sperază ca în ziua judecării să fie alături de cei binecuvântați cu slavă de Cel ce are totul. Ce bucurie pe credincioși! Ei știu că chiar dacă aici îndură totul, batjocură, râs, dispreț, etc. dincolo vor avea slavă.

Și al treilea lucru e că taina aceasta, traiul lui Isus în noi, „a fost descoperită acum sfinților.” Ce taină Sfinții au ajuns la un moment dat să descopere că în ființa lor mai e o persoană care îi ajută la un trai sfânt și închinat Domnului. Și zi după zi au au cunoscut și descoperit mai bine, până au identificat că persoana de viața lor e Isus Hristos. Ai descoperit aceasta în viața ta? Ai identificat tu pe cel care e în viața ta ca ajutor, prieten și tovarăș? Este El Isus?

Ce vremuri binecuvântate au sfinții Domnului! Vremuri în cari au ajuns să vadă cu ochii lor, să descopere în traiul lor de fiecare zi pe Hristos în ei. Suflete al meu, păstrează în viață pe Mântuitorul tău, fă ca El să fie protectorul și susținătorul vieții pe pământ și nădejdea slavei veșnică.

CETIREA ZILNICĂ A BIBLIEI

Tălmăcirile sunt făcute de fr. NICHIFOR MARCU

Duminică, 15 Dec.

Urmăriți pacea

1 Petru 3:8-17.

Aceste cuvinte sunt scrise special celor ce-s în Hristos. Această stare binecuvântată ni se descopere din cuvintele:

Toți să fiți cu aceleași gânduri. Aceasta este imposibil vorbind omeneste, dar când trăim în Hristos, planurile ni se curătesc, gândirile ni se sfîntesc, inecul cu inecul roata vieții începe să se întovărăsească după plăcerea lui Dumnezeu. Munci nu va trebui să ne sforțăm să avem cu toți aceleași gânduri, ci va trebui să laudăm pe Hristos pentru că gândurile noastre sunt niște roțițe mici dințate care fac să înainteze carul împărăției lui Dumnezeu. Ce zici, roata vieții tale merge sau stă pe loc? Fii una în Hristos. Ce cuvinte scumpe!

Luni, 16 Dec.

Lumina ta a venit

Isaia 60:1-7.

„Școală și luminează! Căci lumina ta a venit și slava Domnului strălucește peste tine”. (60, 1). Așa spun alte traduceri străine. Și se pare că acesta este adevăratul înțeles al mesajului divin.

O poruncă. Școală-te și luminează! Nici mai mult, nici mai puțin. Intunericul se întinde cu repeziciune, toate metodele de a-l opri au dat greș. Sfaturi bune, îndemnuri frumoase, educație îmbelșugată n'au ajutat. Ce-i de făcut? *Școală-te și luminează.* Sau mai bine zis, lasă pe Dumnezeu să lumineze prin tine. Pentru aceasta școală-te și stai înaintea lui Dumnezeu până ce Va putea lumina prin tine.

O asigurare minunată. Lumina ta a venit. Să mulțumesti pentru ca să te bucuri de razele ei binecuvântate.

O binecuvântare nemeritată. „Slava Domnului strălucește peste tine”. Alte traduceri spun: „Măreția, gloria lui Dumnezeu strălucește peste tine”. Un biet nenorocit păcătos, e spălat de păcat în loc să fie pedepsit, dar nu numai atât, ci strălucirea lui Dumnezeu îl îmbrățișează. Ești vrednic de atâtea minuni?

Marti, 17 Dec.

Slava lui Dumnezeu

Luca 2:8-14.

Conștiincioși la datorie. Așa erau pă-

storii de prin părțile muntoase ale Betleemului. Păstorii în legătură cu natura au ajuns simpli și cu inimile curate. Nu șiau ei multe din Biblie ca fariseii, cărturarilor sau preoții. Ei nu șiau legea, dar în inimile lor nu se sbătea păcatul, ci dorința după Dumnezeu. Ei au fost cei mai pregătiți să primească și să primească slava lui Dumnezeu. Ești pregătit pentru aceasta?

Nevrednici de binecuvântare. Ei s'au înfricoșat. Dumnezeu întotdeauna se descopere celor ce se simt nevrednici, lui Moise, lui Samuel, yestea s'ar fi răspândit ca fulgerul, iar el ar fi fost înghimbat de mândrie și vrednicie personală.

Ascultători grabiți. „Sau dus în grabă”. Nu mai aveau timp de a pune la îndoială cuvintele auzite. Dumnezeu face orice, numai ca omul să-L asculte. Cu cât cineva e mai grabnic la ascultare, cu atât este mai binecuvântat. Numai așa vei vedea „Slava Celui Prea Înalt.”

Miercuri, 18 Dec.

O lumină pentru neamuri

Luca 2:25-32.

Toate aceste însă spun în legătură cu viața bătrânului Simion, care aștepta mântuirea. Duhul Sfânt era peste el. Duhul Sfânt îl înștiințase, Duhul Sfânt îl mănase. Aici era secretul vieții lui.

În lumina Duhului el a văzut pe Mântuitorul într'un copilăș. El a cunoscut datoria Mântuitorului mai bine decât ucenicii și ceilalți oameni ai timpului. „Lumina care să lumineze neamurile”. Deschide larg ușile zăvorâte ale neamurilor și le arată pe lumina lor adevărată. Ce minunat, când ești cu Duhul Sfânt! Vezi ceia ce alții nu văd. Cunoști ceia ce alții nu cunosc. Ai ceia ce alții n'au. Rămâi în această școală minunată a Duhului.

Joi, 19 Dec.

Răscumpărarea

Luca 2:33-40.

Ce lucru scum! Cine ar fi crezut că niște păstori, un bătrân, o bătrâna de 81 de ani erau mărgăritarele nestimate ale unei țări întregi! Ei trăiau în cea mai strânsă legătură cu Dumnezeu. Vezi sfîntenia vieții, sau prezența Duhului Sfânt în viață, nu depinde nici de vâr-

stă, nici de cunoștință, nici de ceremonii, ci numai de setea spirituală pe care Duhul Sfânt, dacă e lăsat o produce în suflet. Apoi tot El o umple.

Zi și noaptea slujea lui Dumnezeu cu post și rugăciuni. Preoții îndeplineau slujba ceremonială în templu dictată de legea, ea însă îndeplinea marea slujbă în templul ei divin.

Vineri, 20 Dec.

Să deschidă ochii orbilor

Isaia 42:1-12.

Iată Robul Meu, pe care-L sprijinesc. Când este vorba de binecuvântare, atunci este nevoie ca să fii rob, adică să ai datorie față de toți și să fii miel umilit și supus. Nu vei putea deschide ochii orbilor, dacă nu vei fi robul lor. De rob are Dumnezeu mare trebuință. De rob cu inimă de miel.

Numai ca rob vei putea aduce pe alții la Hristos la minunatul tău Stăpân și Mântuitor. Numai ca rob vei avea plăcerile să-L vezi ștergându-ți lacrimile. Începe o viață nouă pentru Hristos, ca rob al Lui și vei vedea cum ușile îți se vor deschide, iar binecuvântările te vor umplea din toate părțile.

Sămbătă, 21 Dec.

Putere pentru cel sărac

Isaia 25:1-9.

Cel tare, cel plin de propriul curaj la drept vorbind, n'are nevoie de putere de sprijin. Dumnezeu a fost, este și va fi întotdeauna lângă cel slab.

„Loc de scăpare pentru cel slab”. Îmi place să fiu slab, învins, să sufăr și să n'am nici un loc de scăpare afară de Dumnezeu. Când totul se bazează numai pe Dumnezeu, atunci El va interveni numai de cât. Greutatea este că noi suntem tari, deaceia trebuie să ne rugăm ca Duhul Sfânt să ne facă slabi și mici, căc numai atunci Dumnezeu ne va fi loc de scăpare.

Loc de scăpare pentru cel nenorocit. Celor nenorociți Dumnezeu le-a împărțit mai multe binecuvântări. Din nenorocirile lor au adus cele mai mari binecuvântări lumii.

Adăpost și umbra împotriva furtunii. Ce minunat este să fii credincios lui Dumnezeu, căci El este totul pentru e

DIN LUMEA RELIGIOASĂ

În ziua de 1 Dec. 1940, biserica baptistă n Talpoș a avut o mare bucurie cu ocazia vizitei soriei Fibia Popovici și a fraților Petru Popovici, cari au condus serviciul de evanghelizare din acea după masă. Sora Fibia a reorganizat societatea femeilor. Seara a fost un deosebit program al tineretului, întocmit de fr. Iacuba Petru, președintele tineretului și condus de fr. Vidican Ludovic, conducătorul bisericii. Din Cuvântul Domnului au vorbit sora Fibia Popovici și fr. Petru Popovici. Programul a fost împodobit cu poezii, soluri, duete de către tineri, muzică condusă de fr. Varga Hugo și corul bărbătesc condus de fr. Negruț Pavel. Colecta a fost dăruită orfelinatului din Simeria.

Societatea fetelor „Crinul” din Timișoara a avut o frumoasă serbare în ziua de 24 Nov. condusă de sora E. Socaciu și L. Sârbovan.

În seara de 24 Nov. o frumoasă serbare condusă de fr. I. Baldu și Cornel Pascu, păstorul bisericii din Curtici. Programul a fost împodobit cu poezii, duete și de corul și muzica fraților din Curtici, cari au făcut vizită bisericii din Timișoara.

Tineretul baptist din Timișoara a avut

DELA UNIUNE

Dacă în vreo parte a țării s'ar afla vreo familie creștină baptistă, care să fi suferit pagube mari depe urma cutremurului din 10 Noembrie 1940, rugăm să anunțe biroul Uniunii. Voim să știm câți au avut de suferit depe urma cutremurului și ce anume pagube au suferit.

ste din țară sunt rugate să facă câte un abonament la revista „Farul Creștin”. Fiecare biserică creștină baptistă trebuie să aibă colecția revistei din fiecare an, întrucât prin această revistă am comunicat și vom comunica și mai departe toate ordinele și dispozițiunile privitoare la drepturile și libertatea cultului nostru. De asemenea prin „Farul Creștin” vom comunica și cele în legătură cu Uniunea Comunităților Creștine Baptiste din România.

Facem cunoscut pe această cale bisericilor creștine baptiste și conducătorilor de biserică, că nu se trimit certificate pentru casele de rugăciuni, pentru predicatori și pentru membrii decât comunităților, care la rândul lor le va elibera bisericilor și lucrătorilor ce le aparțin. Aceasta e regula dela care nu ne abatem. În felul acesta se poate avea controlul asupra eliberării de astfel de acte pentru a nu se putea folosi de ele persoane străine de cultul creștin baptist în scopul de a ne compromite sau de a se folosi de drepturile acordate cultului creștin baptist.

Cei ce ne trimet scrisori și doresc să le răspundem, îi rugăm să ne trimeată mărci poștale sau carte poștală pentru a le răspunde.

Acolo unde se întâmplă ca să se închidă casele de rugăciuni baptiste, copii să fie prizoniți în școli, greutăți cu schimbarea cultului și alte neajunsuri, frații sunt rugați să trimeată declarații în dublu exemplar. Numai în felul acesta îi putem servi intervenind locului în drept pentru a li se face dreptate. Unii frați se mulțumesc să ne scrie o scrisoare sau carte poștală în care ne istorisesc cele petrecute, dar în felul acesta noi nu-i putem ajuta. Împărtășim durerea lor, dar nu putem face nici o intervenție pentru repararea nedreptății ce li se face. Trebuie declarații scrise. Numai pe baza lor putem interveni spre a-i ajuta. Declarațiile trebuie să cuprindă toate datele, așa cum am dat noi modelul în „Farul”.

Avem în depozit o mulțime de cărți cari pot fi o adevărată binecuvântare pentru caracterul tău. Avem cărți cari te vor ajuta în spiritul misionar, Cărți biografice, cu viețile unor oameni sfinți și mari, cari te vor influența spre o viață curată și pentru Dumnezeu, cărți de doctrină, tractate diferite pentru zidire sufletească.

Comandați-le la
**DEPOZITUL DE LITERATURĂ
CREȘTINĂ**
Arad, Str. Lae Barna No. 4.

Aducem la cunoștință că se află sub tipar o carte nouă „Putere și lumină”, frumoasă și bogată ca material. Comenzile se pot face la Depozitul de Literatură.

Toate bisericile creștine bapti-

Tineretul bisericii baptiste din Cermei, jud. Arad, a avut o frumoasă serbare la 1 Dec. 1940, la care au participat mai mulți ascultători. Soluri, duete, dialoguri, etc., au împodobit programul, care a fost condus de fr. Mara Cornel, seminarist.

Cercul Cermei a avut bucuria să fie vizitat, în parte, de fr. Petru Popovici însoțit de fr. Mara Cornel, cari au căutat să ne îmbărbăteze în credință.

A trecut la cele veșnice sora Maria Schiop din com. Bodin, jud. Bihor. Serviciul de înmormântare a fost ținut la 26 Nov. de fr. Iosif Chiș, T. Marian și Țipa Vasile.

O misiune frumoasă începând din ziua de 1 Iunie până la 16 Oct. a. c. a făcut fr. Iosif Chiș, seminarist. În lucrarea misionară a vizitat 6 județe.

Într'un accident de muncă a murit fr. Sonea Florian de 48 ani din Bihor, refugiat la Arad. Serviciul de înmormântare a fost ținut în ziua de 5 Dec. de fr. Mihai Munteanu, N. Oncu și alții. A cântat muzica CFR și corul bisericii Speranța.

Cele zece fecioare

(Urmare din pag. 3-a)

copii, rude, și cunoscuți, care te-a iubit mai mult de cum poate pricepe inima noastră. În dragostea Lui a murit pe cruce, Și-a dat viața în locul tău, că tu dacă crezi în El, să ai viață de veci. Nu te înfioră iadul? Vei fi sfâșiat de durere când va trebui să pleci pentru veșnicie.

„Încă răsună ne'ncetat
„Omule pocăște-te,
„Vin la Isus, grăbește-te
„Lasă calea păcatului.

COȘULEȚUL CU MERE DE AUR

N'a fost la datorie

În timpul scufundării marelui vapor Titanic semnalele S. O. S. (salvați sufletele noastre) au fost transmise în toate părțile. Nu departe de locul nenorocirii era un alt vapor, care ar fi putut scăpa dela moarte pe mulți, dar din cauza că radiotelegrafistul dormea tocmai în acel timp, nimeni nu a știut despre nenorocirea Titanicului. Celelalte vapoare, cari erau mai departe, până au ajuns acolo, a fost prea târziu; cel ce era aproape, din cauza că unul era vinovat, n'a putut ajuta cu nimic.

Oare tu, celitorule, nu cumva dormi în timp ce alții strigă după ajutor? Oare nu ești vinovat de moartea în păcate a multora? Ai grije, fii treaz la datoria ta și prin aceasta vei putea salva pe mulți din valurile infuriate.

Semnal de alarmă

S'a oprit și nimeni nu știa de ce. Nu era nici o gară, ci în plină câmpie. Deodată, din goana lui nebună, acceleratul s'a oprit. Toți călătorii au scos capul pe geamuri să vadă ce este, dar n'au putut înțelege. După o jumătate de oră, trenul și-a reluat mersul. Mai târziu, venind controlorul de bilete și, fiind întrebat, a spus, că a trebuit să stea din cauza că, cineva a tras semnalul de alarmă. Dacă mergea mai departe, era un pericol.

Tot așa în viața noastră, când mergem greșit, Dumnezeu trage câte un semnal de alarmă. Ce e vestirea Evangheliei? Nu e un semnal, care vrea să oprească pe cel păcătos din calea lui? Dar războaiele, foametea, ciurma, cutremurele de pământ, etc.? Toate îți strigă să stai. Celitorule, te-ai oprit din calea păcatului?

Secretul lui Moody

Moody a fost credincios în lucrurile mici și deaceia Domnul i-a încredințat lucruri mari. Se spune că, în viața lui a adus peste un milion de suflete pierdute la Domnul. Dr. Torrey încercând să explice secretul succesului lui Moody, ne dă șapte cauze: întâi, Moody a fost un om predat pe deplin lui Hristos; al doilea, el a fost un om al rugăciunii; al treilea, a fost un student devotat al Cuvântului lui Dumnezeu. De multe ori se scula la cinci ceasuri, ca să petreacă mai

mult timp în rugăciune și în citirea Bibliei. Al patrulea, el a fost foarte umilit, încercând întotdeauna să dea întâietate altora. Al cincilea, el n'a fost iubitor de bani. Publicarea cărților de cântări făcute de el și de Sankey a adus un câștig de sute de mii de lei. El a jertfit acest câștig pentru lucrarea Domnului. Al șaselea, el a fost plin de dragoste față de sufletele pierdute. Și al șaptelea, el a fost înzestrat cu puterea Duhului Sfânt. Iată șapte lucruri, pe cari le poate avea fiecare credincios.

Răspunsul lui Luther

Se spune că, odată un bogat, care avea foarte mult banii, a stat de vorbă cu Luther și i-a spus: „De ce nuncești așa de mult pentru traducerea și răspândirea Bibliei? Nu știi, că Evanghelia nu plătește camătă? La acestea, Luther i-a spus următoarea fabulă: Odată un leu a dat un ospăt mare, la care a invitat pe toate animalele de pe pământ. Mesele erau încărcate cu cele mai scumpe și mai gustoase mâncări. Porcul s'a apropiat și el de masă și a gustat din ele, însă nu i-a plăcut nici una. S'a întors către stăpânul casei și l-a întrebat: „N'aveți și lături?” „Tot așa e și cu noi”, a continuat Luther. „În fața oamenilor trupești noi întindem bogățiile Harului lui Dumnezeu. Însă lor, ca porcului, le trebuie altceva: lăturile banului și ale păcatului. Atât animalele, cât și omul se cunosc după gust.”

Ce ar face în locul meu?

Se spune despre Theodore Roosevelt că, oridecâteori, în timpul președinției sale, se află în fața unei piedici oarecare, se retrăgea într'o anumită cameră și se răsturna în fotoliul său. Apoi își ridica ochii către un portret mare al lui Lincoln, atârnat în perete și își zicea: „Ce ar face Lincoln, dacă ar fi în locul meu? Cum ar lucra el în această chestiune?”

Oare copiii lui Dumnezeu n'ar trebui să se întrebe în fiecare clipă: „Ce ar face Domnul Isus în locul meu?” Dacă ești în necazuri sau dureri, vei găsi că El ar răbda totul fără murmur; iar dacă ești nepăsător sau trândav, ai găsi că El ar simți durerile altora și ar munci toată ziua, iar noaptea S'ar ruga numai și nu-

mai că să poată fi scăpați. Astăzi tu pus această întrebare? Trăiești tu în felul cum El ar trăi în locul tău?

Dorul după mărire

Istoria e plină de pilde în cari se vede cum unul sau altul încerca să arate cine este el. George Washington cerea să fie numit: „Măria Sa Președintele Statelor Unite.” Caterina a Rusiei nu voia să deschide scrisorile pe cari nu era scris: „Majestății Sale Imperiale.” Cristofor Columb cerea titlul de „Amiral al oceanului și Vice-rege al Indiilor.” Iar despre Mrs. Lincoln se spune că, într'o zi, se întoarse infuriată ca o leoaică spre Mrs. Grant, strigând: „Cum îndrăznești să te așezi pe scaun în prezența mea, înainte de a te fi poftit eu la aceasta?” În viața ta, celitorule, nu se vede acest dor? Ai omorât această rădăcină de amărăciune?

Mântuind pe altul

Într'o iarnă geroasă cu zăpadă mare un călător întâlni în drum un om înghețat. S'a uitat la el, era un strein. Dar cine știe, undeva acasă îl așteptau copilașii și soția. Ce să facă? Să-l ia în spate? Dar e greu și teama că gerul îl va doborâ și pe el, l-a cuprins mai mult. În cele din urmă se hotărâ. A luat în spate pe cel înghețat. Drumul era destul de lung și omul înghețat destul de greu. Sudoarea îi curgea pe față. După mult chin ajunse în sfârșit în sat. Imediat dădură îngrijiri și omul înghețat fu readus la viață. A fost mântuit.

Prin mântuirea celui înghețat, călătorul s'a mântuit însă pe sine. Purtându-L în spate pe omul înghețat s'a încălzit și scăpat dela îngheț.

Așa e și în viața creștinească. Dacă stăm ne răcim, pierdem zelul și râvnă noastră pentru cauza Evangheliei și ne exclus să devenim cu timpul chiar ne credincioși. Când însă lucrăm pentru mântuirea altora, ne încălzim pe noi în sine.

Abonați, citiți și răspândiți „Farul Creștin”, pe anul 1941.